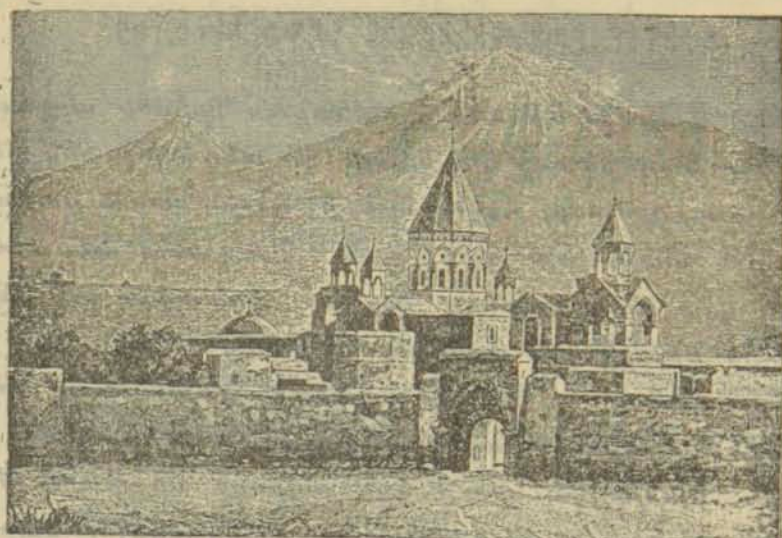

ՄԱՅՐ ԱԹՈՌՈՅՍ ՄԻԱԲԱՆՆԵՐ

ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳԱՌՆԱԿԵՐԵԱՆ

Ե Ի

ԹԻՖԼԻՋԻ ՀԱՅՈՑ ԱՌԱՋՆՈՐԴ

ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՍԱԹՈՒՆՆԵԱՆ

ՀԱՆԳԵԱՆ Ի ՏԷՐ

Առաջինը՝ հոկտեմբերի 31-ին իսկ երկրորդը նոյեմբերի 3-ին

ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ԳԼՈՆԵԿԵՐԵԸՆՑ

Մայր Աթոռիս հինաւորաց միաբան Գրիգոր արքեպիսկոպոս Գառնակերեանը կարճատե հիւանդութիւնից յետոյ թոքերի բորբոքմամբ հոկտեմբերի 31-ին առաւօտեան 8 ժամին 78 տարեկան հասակում հանգաւ ի Տէր: Հանգուցելոյ դին բնակարանից Տաճար փոխադրուեց նոյեմբերի 1-ին երեկոյեան ժամերգութիւնից առաջ, իսկ յուղարկաւորութեան և թաղման կարգը կատարուեց նոյեմբերի 2-ին. Ս. պատարագին նեկայ էր և Վեհափառ Հայրապետը: Յուղարկաւորում էին ամբողջ միաբանութիւնը և ժողովրդի խումբն բազմութիւն: Հանգուցելոյ մարմինը թաղուեց Միաբանութեան գերեզմանատանը:

Հանգ. Գրիգոր արքեպիսկոպոսը բնիկ Վաղարշապատացի՝ ուսել է Մայր Աթոռոյ ժառանգաւորաց դպրոցում. եկեղեցական երաժշտութեան և Ս. Գրոց մեծ հմտութիւն ունէր:

1855 թուին ստացել է դպրութիւն, 1861 թուին գեկտեմբերի 18-ին ձեռնադրուել էր սարկաւագ, 1862 թուի փետրվարի 25-ին՝ արեղայ, 1868 թուի հոկտեմբերի 3-ին ստացել է վարդապետական մասնաւոր և 1890 թուին հոկտեմ. 20-ին վարդ. ծայրագոյն աստիճան: Նոյն հոկտեմբերի 21-ին ձեռնադրուել է եպիսկոպոս, 1906 թ. ստացել է արքեպիսկոպոսական կոչումն:

Հանգ. Գրիգոր արքեպիսկոպոսը բացի մասնաւոր և ժամանակաւոր յանձնարարութիւններից կատարել է հետզհետէ հետեւեալ պաշտօնները.

1862 թուին նշանակուել է Սուրմալուի գաւառի բարեկարգիչ:

1863 թուի յունիսի 1-ին՝ կարգուել է ժառանգաւորաց դպրոցի վերակացու և եկեղեցական երգեցողութեան ուսուցիչ:

1864 թուի նոյեմբերի 1-ին կարգուել է Երևանի Հայոց կոնսիստորիայի անդամ:

1868 թուի յունուարի 1-ին կարգուել է Մայր Աթոռոյս Վանական կառավարութեան անդամ:

1874 թուի հոկտեմբերի 5-ին կարգուել է Հին-Նախիջևանի (երև. նահանգ) առաջնորդական փոխանորդ.

1875 թուի օգոստոսի 25-ին նոյն պաշտօնով փոխադրուել է Նուխի:

1878 թուի յունվարի 30-ին նոյն պաշտօնով փոխադրուել է Գորի:

1884 թուի յուլիսի 22-ին փոխադրուել է Ղզլար հոգևոր կառավարութեան նախագահ և 1887 թուի ապրիլի 27-ին իւր խնդրի համեմատ արձակուելով յիշեալ պաշտօնից վերադարձել է Մայր Աթոռ և վարում էր Ժամօրհնողի պաշտօն:

1890 թուի հոկտ. 21-ին եպիսկոպոս ձեռնադրուելով կարգուում է Երևանի փոխ-Թեմակալ, որպիսի պաշտօնը վարում է մինչև 1892 թուի սեպտեմբերի 22-ը:

1896 թուի հոկտեմբերի 25-ից մինչև 1897 թուի յունուարի 22-ը վարում է Մայր Աթոռիս գանձապահի պաշտօնը: 1900 թուի յուլիսի 20-ին բարձրագոյն բարեհաճութեամբ կարգուում է Ղարաբաղի Թեմակալ առաջնորդ, որպիսի պաշտօնը վարում է մինչև 1905 թուի փետրվարի 5-ը: Այնուհետև վերադառնալով Մայր Աթոռ 1906 թուին գնում է Երուսաղէմ և այցելելով Եգիպտոս ու Եւրոպայի նշանաւոր քաղաքները 1907 թուին վերադառնում է Մայր Աթոռ:

Հանգուցեալ Գրիգոր արքեպիսկոպոսը իւր պաշտօնավարութեան Ժամանակ վարձատրուել է Ս. Աննայի գ. կարգի շքանշանով, վարդապետական խաչով և ծաղկեայ փլոնով:

Հանգուցեալ Գրիգոր արքեպիսկոպոսը բարեհամբոյր բնաւորութեամբ սիրելի և յարգելի էր միաբանութեան մէջ:

ԳԱՐԵԳԻՆ ԱՐՔԵՎԻՍԿՈՊՈՍ ՍԵԹՈՒՆԵԱՆ

Հեռագիրը Թիֆլիզից գուժեց Վրաստանի և Իմերէթի հայոց թեմի առաջնորդ Գարեգին արքեպիսկոպոսի մահը, որ տեղի է ունեցել նոյեմբերի 3-ին առաւօտեան 6 ժամին, սրտի կաթուածից: Հանգուցելոյ մարմինը թաղուեց վանքի աւագ եկեղեցու բակում՝ համաձայն հրամանի Վեհ. Հայրապետի:

Գարեգին արքեպիսկոպոսը ծնուել է Աշտարակ գիւղում 1852 թուին. 1867 թուին մտել է Մայր Աթոռիս Ժառանգաւորաց դպրոցը, ուր աւարտելով ուսման ընթացքը 1872 թ. փետրվարի 19-ին ստացել է դպրութեան աստիճան դասուելով Մայր Աթոռիս միաբանութեան կարգը:

1873 թուի մայիսի 15-ին ձեռնադրուել է սարկաւագ.

1876 թուի նոյեմբերի 21-ին ձեռնադրուել է աբեղայ.

1878 թուի մայիսի 18-ին ստացել է վարդապետական մասնաւոր իշխանութիւն.

1901 թուի մայիսի 13-ին ձեռնադրուել է եպիսկոպոս և 1907 թուին ստացել արքեպիսկոպոսութեան տիտղոս.

Վարել է հետեւեալ պաշտօնները.

Սինօդի հրամանով 1879 յունվարի 10-ին կարգուել է Մայր Աթոռոյս Վանական կառավարութեան անդամ, արձակուելով նոյն պաշտօնից:

1882 թուի յունվարի 28-ին կարգուել է Գորու փոխանորդ. 1883 թ. յունուարի 10-ին նոյն պաշտօնով փոխադրուել է Նուխի. 1884 թուի սեպտեմբերի 18-ից սկսած վարել է նոյն փոխանորդութեան մէջ թեմական տեսչի օգնականի պաշտօնն էլ:

1887 թուի յունիսի 9-ին տեղափոխուել է Նոր-Նախիջևան հոգև. կառավարութեան նախագահ և նոյն թուի սեպտեմբերի 22-ից սկսած վարել է նոյն շրջանի թեմական տեսչի օգնականի պաշտօնը: Իւր խնդրի համեմատ 1889 թ. սեպտեմբերի 2-ին արձակուել է Նոր Նախիջևանում ունեցած պաշտօններից.

1890 թ. փետր. 28-ին նշանակուել է Ալէքսանդրա-

պօլի փոխանորդ և 1892 թուի սեպտեմբերի 22-ին արձակուելով պաշտօնից վերադարձել է Մայր Աթոռ ի միաբանակցութիւն.

1894-ին նշանակուել է Գանձակի փոխանորդ:

1895 թ. յունվարի 27-ին Հանգ. Մկրտիչ Կաթուղիկոսի կոնդակով նշանակուել է Ղարաբաղի թեմի կառավարիչ և 1897 թուի սեպտեմբերի 17-ին արձակուել է պաշտօնից:

1901 թուին Հանգ. Մկրտիչ Կաթուղիկոսի կոնդակով նշանակուել է Սանահնի վանքի վանահայր:

1904 թ. օգոստոսի 10-ին ըստ առաջարկութեան Հանգ. Մկրտիչ Կաթուղիկոսի Բարձրագոյն Հաստատում է Վրաստանի և Իմերեթի Հայոց թեմի առաջնորդ և այդ պաշտօնումն էլ կնքեց իւր բազմամաստակ կեանքը յիսուն և ութ տարեկան հասակում:

Իւր պաշտօնավարութեան ժամանակ վարձատրուել է 1881 թուի սեպտեմբերի 22-ին վարդապետական լանջախաչով, 1883 թուին՝ ծաղկեայ փիլոնով, 1901 թուի մայիսի 14-ին եպիսկոպոսական պանագէսով:

1907 թուի յուլիսի 3-ին Ս. Ստանիսլուի I. կարգի շքանշանով:

Վեհափառ Հայրապետը հանգուցեալ Գարեգին արքեպիսկոպոսի թաղման ներկայացուցիչ կարգեց Սինօգի անդամ Տ. Մեսրոպ եպիսկոպոսին:

Հանգուցեալ Գարեգին արքեպիսկոպոսը շինարար պաշտօնեայ էր:—Ալէքսանդրապօլի յաջորդարանի շինութիւնը և Սանահնոյ վանքի նորոգութիւնը Գարեգին սրբազանի մըշտնջենական յիշատակը կը մնան: Նա ցոյց տուեց վարչական ընդունակութիւն Վրաստանի և Իմերեթի Հայոց ընդարձակ թեմը կառավարելով այնպիսի ժամանակում, որպիսին էր 1904—1907 թ. թ. և այնուհետև:

Սգալով մեր արդիւնաւոր միաբանակիցների մահը, աղօթում ենք, որ Աստուած Նրանց ի լոյս երեսաց իւրոց հանգուցանէ: Ամէն: